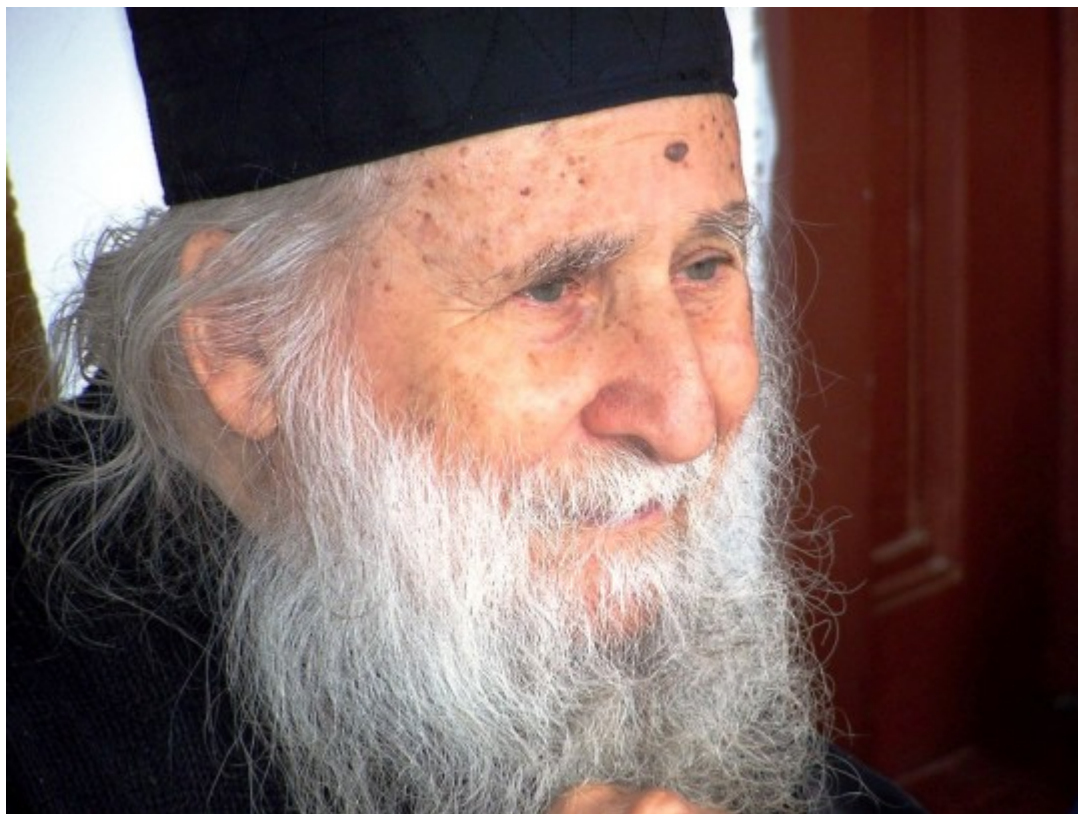

Τρία χρόνια από την κοίμηση του Γ. Ιωσήφ Βατοπαιδινού -Λόγοι Παρακλήσεως. Λόγοι αγάπης.

/ Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός († 2009) / Άγιον Όρος

Τρία χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την εκδημία-μετάβαση «από της γης εις τα άνω» του μακαριστού Γέροντα και πνευματικού πατέρα μας. Σε πολλά συναξάρια διαβάζουμε και αυτό· «εάν θέλετε να με καλείτε πατέρα, μιμηθείτε το βίο και τις πράξεις μου». Εάν όμως δεν μπορούμε να τον μιμηθούμε, τουλάχιστον ας θυμηθούμε τους λόγους παρακλήσεως και αγάπης, τις συμβουλές, τους κόπους, τις προσπάθειες, την ανοχή και απέραντη υπομονή του και κυρίως «τα σπλάχνα των οικτιρμών» και την φιλανθρωπία του, το σεβασμό της ελευθερίας και της προσωπικότητας του καθενός μας στο δρόμο προς την θέωση και τη μεταμόρφωσή μας. Από τα γράμματά του, ξεχωρίσαμε μερικά, ελάχιστα, αλλά χαρακτηριστικά αποσπάσματα που δείχνουν την αρχοντιά και το μεγαλείο της πατρικής του καρδιάς, τα σπλάχνα των οικτιρμών του και το μέγεθος των πατρικών του κόλπων που με περισσή αγάπη όλα τα χωρούσε.

* “Πανάγαθε Δέσποτα, που δεν βδελύχθηκες την πτωχεία μας, αλλά την φόρεσες υποστατικά και κατέβηκες όχι μέχρις εμάς αλλά μέχρις και αυτού του Άδη για να μας ανασύρεις απ’ εκεί. Μετάδωσε, Πανάγαθε, και σε μας τα ιδιώματα της παναγάπης σου και εξόρισε από μέσα μας, τη μοχθηρή κακία που σφήνωσε μέσα μας ο εχθρός.”

* Κάθε σταυρός έχει και την ανάστασή του, όπως κάθε χειμώνας την άνοιξη. Αν όμως αυτά είναι προοίμια, πόσα θα είναι τα επερχόμενα;

* Η διασπασμένη προσωπικότητα του ανθρώπου μεταπτωτικά, δημιουργεί τις διαιρέσεις και τη διάσταση. Εδώ είναι η φιλοσοφία· να βαστάζεις τις αδυναμίες των άλλων και όχι να τους κρίνεις. Δεν έχει σχέση ποιός είναι και τί πιστεύει· του χρειάζεται ανοχή και μακροθυμία.

* Οι πειρασμοί δεν νυστάζουν, ούτε κουράζονται! Αν και πάντα είναι ωφέλιμοι, στη φύση τους όμως είναι βαρείς και κοπιαστικοί. Μόνον όταν ανοίξουν τα μάτια της ψυχής με τη φιλοπονία και το ταπεινό φρόνημα, γίνονται κατά κάποιο τρόπο, υποφερτοί, ακόμα και επιθυμητοί.

* Αν κάναμε χρήση της αυτομεμφίας ίσως βρίσκαμε ωφέλεια, γιατί τίποτε δεν γίνεται χωρίς Θεό.

*Καύσωνας, καύσωνας στην οικουμένη, εσωτερικός και εξωτερικός, ηθικός και

φυσικός. Ο πανάγαθος Κύριός μας, για να δείξει συνέπεια στις ανθρώπινες διαθέσεις ανάγκασε τα στοιχεία της φύσης να συμμορφωθούν με τις προθέσεις των ανθρώπων.

* Είναι και το γενικό κακό, η αύξηση των πειρασμών στις δύσκολες μέρες μας, και παντού ακούγονται κραυγές απελπισίας. Ευχόμαστε, αλλά για ποιόν πρώτα και πόσο, από πού και πότε; Ο Θεός ας ελεήσει όλους μας.

* Πρόσεχε, αγωνίζου, πίστευε και προσεύχου. Δύσκολες μέρες έρχονται και ο Θεός να μας σώσει από την οργή «των ερχομένων να πειράξουν τους κατοικούντας επί της γης».

* Το μεγάλο τραύμα στο σύγχρονο άνθρωπο είναι τούτο· έχασε τη πίστη του, σαν βάση και αρχή. Και καμιά μορφή θεραπείας δεν τον ωφελεί!

* Όλα ρυθμίζονται με τη καρτερία και την υπομονή. Το νόημα του Σταυρού, όσο οι άνθρωποι το ξεχνούν, τόσο αυξάνει και γενικεύεται το κακό, με τις διάφορες πιέσεις που φυσικά και τεχνητά συμβαίνουν. Μακάριος όποιος επαγρυπνεί και προσεύχεται.

* Για τους πειρασμούς τί θα πούμε; Άραγε για ποιούς, τους παρόντες ή τους ερχόμενους; Οι παρόντες είτε πέρασαν είτε ακόμα δρουν, είναι ηπιότεροι από τους επερχόμενους και επομένως πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, ότι μας είναι απαραίτητη ετοιμασία μεγαλύτερη απ' αυτή που ως τώρα γνωρίζαμε.

* Βρισκόμαστε στην περίοδο που οι Πατέρες πρόβλεψαν ότι, «θα πειρασθούν οι κατοικούντες στη γη». Όλα τείνουν στο να αγαπήσουμε το Χριστό και να συνειδητοποιήσουμε το νόημα του Σταυρού που ειδικά στις μέρες μας έχει ιδιαίτερο λόγο.

* Τα ανθρώπινα, όλα, τρέπονται και αλλοιώνονται και μεταποιούνται, και μείς παραμένουμε οι ίδιοι και πολλές φορές μας... φταίνει και τα ρούχα μας.

* Οι διωγμοί και οι θλίψεις είναι τα σημερινά χαρακτηριστικά στον κόσμο της αδικίας που ζούμε. Αυτά δεν είναι ούτε καν η αρχή των όσων έρχονται εντός ολίγου για την κοινωνική δικαιοσύνη. Γι' αυτό μην απορείτε γιατί όλα αυτά; Αλλά να τα αντιμετωπίζετε με καρτερία, προσευχή και υπομονή.

* Πειρασμοί, αρρώστιες, χωρισμοί, περιπέτειες στη ζωή κάθε μέρα. Τ' ακούς και πικραίνεσαι συνεχώς! Πώς έγινε ο κόσμος χωρίς Θεό! Μία ζούγκλα, ένα ανθρωποσφαγείο! Ο Θεός να μας λυπηθεί.

* Παρακολουθώ την οργιάζουσα ορμή του κακού που από μέρα σε μέρα κατακτά τα

πάντα και ήδη το μυστήριο της ανομίας όχι μόνο εκτελείται αλλά βασίλεψε και αιχμαλώτισε τα πάντα. Πόση προσοχή και θάρρος μας χρειάζεται!

* Χρειάζεται θάρρος και στροφή προς το Θεό ολόψυχη και επίμονη γιατί, δεν απέχει πολύ ο καιρός, που θα πλανούνται και οι φρόνιμοι και οι συνετοί.

* Να μη φοβάται κανείς το κακό που ολοένα εξαπλώνεται, γιατί δεν θα αφήσει ο Θεός τους δικούς του όσο και αν το κακό είναι οργανωμένο, γιατί «μείζων έστι ο εν ημίν ή ο εν τω κόσμω».

* Μη φοβάστε, δεν πρόκειται να χαθείτε. Μας στηρίζει όλους η χάρη του Ιησού μας και οι ευχές των πατέρων και γεροντάδων μας.

* Μέρα-νύχτα μένω μαζί σας, σας κρατώ στην αγκαλιά μου και πάσχω για σας· σας παρακολουθώ και κλαίοντας παρακαλώ για σας, τα παιδιά μου.

* Εφόσον μπήκατε στην υπακοή, μη φοβάστε τους πειρασμούς. Τί θα σας κάνουν; Σταγονίδια, σάλια μόνο σας πετούν! Μη φοβάστε, ούτε θα προδώσετε, ούτε θα υποχωρήσετε.

* Πού μπορούσα να φανταστώ εγώ, ένας άσημος χωρικός, ότι η χάρις θα με αξίωνε να αποκτήσω τόσα πνευματικά παιδιά και τέτοια συνοδεία; Γι' αυτό κλαίω και παρακαλώ: «Άνες Κύριε, τα κύματα της χάριτός σου...».

* Ο άνθρωπος, ιδιαίτερα σήμερα, θέλει τα σπλάχνα των οικτιρμών. Βέβαια λιγότεψαν οι τέτοιοι άνθρωποι στο κόσμο· ποτέ όμως δεν υπήρχαν πολλοί.

* Βρισκόμαστε όλοι μέσα στη χούφτα του Θεού που είναι γεμάτος αγάπη· ας μας κάνει ό,τι θέλει!

*Μακάριος εκείνος που δεν άφησε το ζήλο του να ψυχραθεί.

*Μακάριος εκείνος που δεν άφησε την πίστη προς τον γέροντά του να ελαττωθεί.

*Πίστη, ευλάβεια, αυταπάρνηση, σεβασμός στον Γέροντα, Όσο περισσότερο έχεις, τόσο περισσότερο παίρνεις.

*Αποχαλινώθηκε ο διάβολος και δρα ελεύθερα στα δικά του όργανα, πολιτικά και εκκλησιαστικά. Αυτά δε που είναι κοντά και πλησιάζουν, ποιός να περιγράψει; Θάρρος και υπομονή χρειάζεται.

* Όταν προηγούνται οι παχιές αγελάδες, συμβολίζουν τις ερχόμενες ισχνές! Αλλά εδώ το θέμα είναι βαθύτερο. Η πρακτική και πραγματική κοινωνία των ομοψύχων μελών κατ' ανάγκη συμμετέχει και πάσχει με τον ίδιο τρόπο, και την ίδια ένταση.

Αλλιώς δεν γίνεται.

* Δεν ωφελεί η οπισθοχώρηση και η δειλία. Δεν είναι φυσική η θέση αυτή γιατί κανένας λόγος δεν συντρέχει. Μάλλον κύμα λαίλαπας και τυφώνα επέπεσε και βρήκε στο περιβάλλον νύχτα και παγωνιά.

* Οι αλλοιώσεις δεν καταργούνται στη διάρκεια του πνευματικού πολέμου, αλλά και αυτές ανάλογα με τους αγωνιστές, μετασχηματίζονται. Το «καιρός παντί πράγματι» του Σολομώντος, εδώ έχει θέση.

* Το συμπέρασμα είναι, ότι, ο τρόπος της επιτυχίας, ο επικερδέστερος, ο πλέον προσοδοφόρος σε ό,τι αφορά στα παιδιά, είναι η αγάπη. Το μόνο που έμμεσα ή άμεσα κερδίζει και ποτέ δεν αστοχεί, όσο κι αν φαίνεται ότι εκείνα αδιαφορούν. Αν όχι στο παρόν, πάντως όμως στο μέλλον, θα αποδώσει καρπούς.

* Μεγάλος πειρασμός η ανατροφή των παιδιών σήμερα, αφού το πνεύμα της αποστασίας κατέκτησε τα πάντα! Η συμπεριφορά της αγάπης, θα πείσει όταν εφαρμόζεται με ηπιότητα, παρά με σκληρά μέτρα.

* Τα παιδιά θέλουν να γεύονται την αγάπη των γονιών τους. Ούτε τα κουρέλια(ρούχα), ούτε οι τενεκέδες(κοσμήματα), έχουν καμιά αξία. Μόλις λίγο μεγαλώσουν θα καταλάβουν ότι όλα αυτά είναι ματαιότητες και θα τα πετάξουν. Όμως θα τους μείνει η αγάπη και η κατανόηση των γονιών τους. Αυτό είναι το μεγάλο κέρδος!

* Τρία πράγματα να κρατάτε στη ζωή σας: αυστηρότητα στον εαυτό σας και ταπεινό φρόνημα, συμπάθεια στους συνανθρώπους σας, και πίστη στο Θεό. Όλα αυτά ελκύουν τη χάρη και το έλεός του.

* Η πίστη στο Χριστό μας λύνει τα πάντα, γιατί όλα απ' Αυτόν προέρχονται. Αυτός μας χάρισε τον κλήρο της δικής του επιγνώσεως, Αυτός μας κράτησε κοντά του, παρ' όλες τις προδοσίες μας, Αυτός μας ένωσε και μας συνέδεσε μεταξύ μας τόσο πιστά και γερά με τη χάρη του. Πώς τώρα, ενώ ελπίζουμε στο πλήρωμα των θείων του επαγγελιών, θα μας εγκαταλείψει;

* Καρτερία, σιωπή, υπομονή. Τίποτε παραπάνω, τίποτε παρακάτω, αλλά μόνο μια σφραγίδα θα μπει στις περιστάσεις που παρουσιάζονται για να δοκιμασθεί ο άνθρωπος. Αφού είναι γνωστή η αγάπη του Θεού και η υπόσχεσή του ότι μας ετοιμάζεται τόπος στην αιωνιότητα για να συμβασιλεύσουμε με όλους τους Αγίους.

* Αμεταμέλητα τα θεία χαρίσματα και βέβαιες οι θείες επαγγελίες. Προσέχετε τις

αλλοιώσεις, και μη χάνετε το θάρρος σας όταν οι ισχνές αγελάδες παίρνουν τη θέση των παχιών.

* Προσεύχεσθε, προσεύχεσθε καλά μου παιδιά, γιατί πλησιάζει ο χρόνος, που περιγράφουν οι Πατέρες μας, και τότε ποιός είναι ικανός να παραστεί στο θρόνο του Κυρίου;

* Η προσοχή μας πρέπει να είναι στη θέση της, γιατί ο πονηρός, ούτε κοιμάται ούτε διστάζει, αλλά ζητά ποιόν θα καταπιεί. Δεν σημαίνει αυτό ότι θα φοβηθούμε ή θα διστάσουμε, αλλά μόνο θα προσέχουμε με αυτομεμψία και καρτερία στους πειρασμούς που προκαλούν τη σωτηρία μας.

* Όπως ζητούμε από το Θεό το «μέγα έλεος», έτσι και μείς πρέπει να γινόμαστε συμπονετικοί στους ανθρώπους και αγαπητοί. Ποιός δεν αγαπά τον ταπεινό άνθρωπό, αφού και στην άλογη φύση, τα ζώα, είναι αγαπητός; Και πάλι ποιός δεν αποστρέφεται τον εγωιστή και υπερήφανο;

* Μη χαρακτηρίζετε τους ανθρώπους από κάποιο τυχαίο γεγονός. Γιατί όπως ξέρετε, όλα τα διέπει η αστάθεια και η τρεπτότητα. Χάρη λοιπόν αυτού, κανείς άνθρωπος (μα τί λέω άνθρωπος, αφού και τα στοιχεία της φύσεως, ακόμα και ο χρόνος υπόκεινται στην τροπή και αστάθεια), δεν είναι δυνατόν να συμπεράνει και να κρίνει από τις εφήμερες κινήσεις και εκφράσεις το συνολικό χαρακτήρα και την ποιότητα των άλλων.

* Τα χνώτα του δράκοντα του αρχαίου, που θα πειράξει την οικουμένη, άρχισαν να μας προκαλούν ασφυξία και εμετό, και μένει πλέον σαν σημείο παρηγοριάς αυτό που ο άγγελος είπε τότε στον Λωτ «Φύγε, πήγαινε στη Σιγώρ για να σωθείς». Αλλοίμονο στη νέα γενιά, που θα βρεθεί στο κέντρο του κυκλώνα, τί πρόκειται να συναντήσει!

A.-M.(αποσπάσματα από την προσωπική μας αλληλογραφία)

<http://bit.ly/12kUR7z>